

אם כי ניקולאי ניקולאייביץ בובקוב, סרן על-פי דרגתו, טיים בצבא האדום, חבר ה' מפלגה הקומוניסטית ומפקד חטיבת הפר' טיוזאנים על שם רוקוסובסקי משיבץ את אנשיו לזכור כי פרטיואן אחד שקול כנגד שבועה לוחמים בחזית אין הוא מהיבם כי מיוחד לשמור כלל זה כלפי פרטיואנים יהר' דיים, כאשר הפרטיואן היהודי מיכאל נתפש ישן בשעת שמירה בעמדה קדמית הוא מוצא להורג. אך חברו לשמירה ולשיגיה, הפרטי' זאן הרוסי גריגורי, נידון לחודש אחד מאסר. כי כפי שמסביר מיכאל, לפני הוצאתו להורג, למחבר 'יהודי ביער', מקלען ה' פלוגה ה-67 של חטיבת רוקוסובסקי, יחיאל גרנטשטיין: "...החיה (האנטישמית) אצלנו אילפה שנים רבות, אבל לא הומתה. עתה היא חוזרת ומתעוררת. היא קמה לתחייה. ה' חברייה מרגישים כי הותרה הרצועה. הם ה' ריחו את ריחו של הדם היהודי.

מלכוד גרמנים, יהודים. כשיצא גרני טשטיין שלוש שנים יותר מאוחר מן היע' רות, אליהם נמלט מאקציה גרמנית, נותרו רק כמה עשרות מ-1200 הפרטיואנים ה' יהודיים של החטיבה בחיים. ויותר שהרגו בהם הגרמנים, הרגו בהם אחיהם לנשק, ה' פרטיואנים הרוסיים.

חטיבת רוקוסובסקי, שהיתה מורכבת ב' רובה מחיללים סובייטים שברחו מהשבי ה' נאצי, לא היתה היחידה שלחמה מלבד בגר' מניס גם ביהודים. היתה זאת חופעה שכחה היחידות הפרטיואנים הרוסיים.

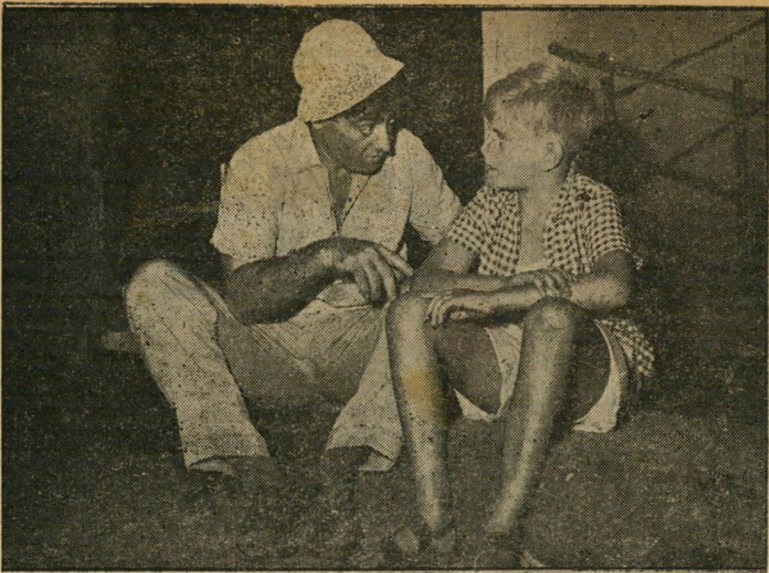
לך אל היהודים! גרנטשטיין, ה' מקלען המצטיין, היודע לחסל, בשעת הצר' רך, קצין גרמני בסכין פינית ובוגד אוך' ראני בכדור אקדח (הכדור חקק מתוך ה' אקדח כתיחת-ליחה מגרונו של משתעל), אינו מתעניין בהסברים הגיוניים, מספר עוב' דות.

כמה מן העובדות ביהודי ביער, שהופיע לראשונה באירוש תחת השם רציני לחיות ועורר סערה בארצות-הברית:

- אחר כל כשלוש מואסמים היהודים (הם הילכו את הגרמנים אל מחנות הפרטיואנים ביערות), פורקים מהם את נשקם, מחס' לים רבים מהם.

- פולטרוק חולץ מגפו של פרטיואן יהודי, אחר נוטל את רובהו ואת שערן ה' זהב שלו ומייצע לו "לך אל היהודים שלך!" עצה המתבצעת בעזרת ירייה בוגדנית של אחר לנשק פרטיואן רוסי.

- סוגייה הפרטיואנית היהודית היודעה בכינוי גרויסקיה בבה (אשה גיבורה), מוצאת להורג על שנטלה זוג גרביים מאחת הכפריות בפשיטה על כפר בוגדים, למרות שמפקדה לקח ממנה את הגרביים בו במקום, כלי להגישם מתנה לזערתו. (יהודי ביער —

שחקן עמוס אבני (ימין) ב"חדווה ואני" * בן-הצעיר, אחי הרקדנית

רק בהצגות מועטות של חדווה ואני לא פרצו מחאות-כפיים לאחר התמונה הע' שירית — הפגישה העצובה — בה מכי ריעה תמימותו של ילד-הקיבוץ, יורם, את הכף בין חדווה העירונית והקיבוץ, מניעה את שלומיק לחזור אל המשק. הקהל אשר לא הגיב היה חסר כל תרבות: הילד ה' בלונדי, שהופיע על הבמה, היה ראוי לת' שואות, לא רק על משחקו הטוב, אלא גם על הופעתו המקסימה.

הופעתו של עמוס אבני על הבמה לא הפכה אותו לילד-פלא המשפחה לא הוציאה אותו מבית-הספר, לא הגישה לו ארוחות לחדרו, לא אסרה עליו לשחק עם בני-גילו. בבית אבני היתה האמנות משהו רגיל, חסר כל הילת-קדושה. אחותו של עמוס, הדסה, הופיעה פעמים רבות כרקדנית. אמו מנהלת את גאלריית האמנות צ'מרינסקי. האב היה הצייר המנוח, אהרן אבני.

כמו יוסי, דני ורמי הלומדים בביתה ו' של בית-היחיד א' התל-אביבי מבלה גם עמוס את שעות אחר-הצהריים בקריאה. מש' חקים, הכנת-שיעורים. אולם בשעה תשע וחצי בערב, כאשר החבריה כבר שקועים בשינה עמוקה, חוצה עמוס את הכביש ש' בין סימטת-חיסין ובית-הבימה. עלי לעלות על הבמה רק אחרי עשר. מספר הוא, אבל אני מגיע תמיד חצי שעה קודם, כדי שה' שחקנים לא יבהלו.

פיניקל לא יושב שם. בבוקר אין עמוס חש כל עייפותו; כבר התרגלתי. אפי' לו כאשר התיאטרון מבקר בטבריה וחוזר בשתיים בלילה, אני מוצא לי סינה ומנסה להכין את השיעורים. בדרך כלל אין הוא יוצא למסעות כה רחוקים, נע בעיקר ברא' דיוס של תל-אביב — פתח-תקווה.

הקשר הראשון בין עמוס אבני והבימה גר' צר עוד לפני שנים מספר, כאשר חיפש ה' תיאטרון שני נערים להשתתפות במחזה מיס מקתינג. הדסה המריצה את עמוס לגשת ל' מבחן. הוא ניגש והצליח, אם כי לא זכה להשתתף במחזה: מיס מקתינג לא הוצג כלל.

אולם אנשי התיאטרון לא שכחו את הילד הפיקח ורבי-הכשרון, הנמינו אותו לאחר זמן להשתתף בשלושה שבוחו. מאז הססיק כבר עמוס להשתתף בחברת שמוליק סגל (שלו' שה שבוחו). להרצח על-ידי מסקיין (מקבת), לשכנע את בוכמן (חדווה ואני).

את חמש הליחות הראשונות השתכר עמוס באחד מערבי ספטמבר 1953. הן הוכנסו לבנק על-ידי אמו. מהות כיום, יחד עם חמי' שיות רבות אחרות את קרן-הלימודים של עמוס: "אני רוצה להיות שחקן, אבל אולי זה ישתנה במשך הזמן".

אהבתו של עמוס לבמה אינה כוללת גם אהבה לחיי הבוהימה-לכאורה של תל-אביב: "לעולם לא אשב בכסית' לדעתי זה בובוד זמן. גם פיניקל לא יושב שם".

כמו טיפות גשם. אהבה ראשונה אינה החוייה היחידה השובה לב כמה יפית. ה' ספר, סיפור בגוף ראשון של כורה פחס ה' הופך נגר, שוכה להצלחה רבה גם בצורתו המוסרטת, מתאר קודם כל את חיי הכורים החולשים, בסוף מלכות ויקטוריה, כשהבנים יוצאים מן העמק לחפש עבודה. כי אזל הפחס במכרות.

לא סחות מלכבים מן הכורים, המזמרים תמיד, הן נשותיהם. כמו ברונון, גיסת היו, בעלת העיניים, הזוהרות כטיפות גשם על אדן החלון בהתגלות השמש, אותה הכיר איבור, בעלה, כשכנס לחנות לקנות ב' צים לרכיב קולו לקראת התחרות זמרה. אל התחרות זו אחר איבור בכמה שעות. (מה יפית עמק נחוי — ריצ'ארד לוולין — הוצאת עמית' — 518 עמ').

מקור עשה-זאת-בעצמו

אשר בינג הוא מורה למלאכת-יד שהחליט להביא את המלאכה גם לבתי תלמידיו. ב' **מלאכת השעשועים** הוא מראה כיצד יכול כל נער (ונערה) בשעת הפנאי ובימי החופש, בעיר (ובכפר) לבנות לעצמו דאון או פריסקופ ובשעת הצורך אמילו סל ל' ניירות.

דרושים, בין השאר: שברי-עצים, חרסי עציצים, פחיות שימורים, חוטי רפיה, דבק ק' וחם, אולר, קשתית, מספריים וכמובן סבלנות (מלאכת שעשועים — אשר בינג — הוצאת ראובן מס — 104 עמ').

יחיאל גרנטשטיין — הוצאת מורשת — 187 עמ').

שירת הזמרים

הבה נהיה אוהבים, היו', לחשה סאינון רכות, כמתחנת, ראה, אחיך ואחיותך באו היום בברית-הנישואים והכל מאושרים מל' בד שנינו. אין לנו אף ידי, מלבד הורינו הקשישים ואחינו. הבה נהיה אוהבים, היו. או יהיה לנו מישוה. נחמד יהיה הזכר. "לא, השיב היו. טיפשה את, זה הכל" סאינון לא קיבלה את דעתו. וכשהיא מתביישת מאד וקולה כמעט ואינו נשמע היא חזרה ושאלה:

"התשא אותי לאשה, היו?" "לא, — השיב היו בקפדנות, "כמה טי' פשה את, נערה, עוד לא סיממתי את בית' הספר ואת כבר רוצה להנשא?"

כי אהבתה של סאינון להיו מורגן, בן הכורים החולשי, פרחה על ספסל-הלימודים, כשהיא גילתה שהיו לא הניד עפעף (לא) חיפה על עצמו בקרעי שטיח) שעה שמויהו הילקה אותו בפומבי.

כמו הרבה דברים אחרים במה יפית עמק נווי משתנה גם דעתו של היו על האהבה. וזה כאשר סאינון מרשה לו "ללשף בכפי את מסתרי החמימות שבגופה, הדוחקים את שמלתה כלפי מעלה, עד היות לה צורת גבעות חרושות, וידי ידעה כל בשרה הרך מתחת לאריג הגס, עד שעלו קמטים ל' מצחה ופיה נתעקם שעה שילטפתי את רג' ליה".

* כשאחיו של היו שואל אותו לפעילותו משך היום אותו בילה עם סאינון, מסביר היו: "הקשבנו לשירת הזמרים ו' אומר יא' נטו, האחז' "יודע אני, נער. אף אני הק' שבתי להם בשעתו."

* לידו, נחום בוכמן.

תשבץ 896

- מאוזן:** 1. אחד מתפקידיו של אשכול; בסוכנות; 5. מפקד מחתרת; 10. כובש הגליל; 12. אותה קונים הסטודנטים; 14. מלון פאר; 16. מלך סעודי; 18. שלט אסיאתי; 19. לוי ידוע; 21. מקור המים של ירושלים; 22. ביטוי; 23. בית האריות; 24. היכן; 25. שם פרטי עברי; 27. אחת מערי המקלט; 30. "וכעת — אחרון, אחרון..."; 31. פילאט' ליסט; 33. אבר האהבה; 35. אבי עתניאל; 36. המטבע הקוריאני; 38. מלך שלם; 39. תשלום לזונה; 40. יטה, עתיד מקוצר; 41. בן דן; 43. מקצוע צבאי; 44. משקה של תנובה; 46. טרובינציאלי; 48. לכל אגודה; 49. הדג של יוסף.

- מאוזן:** 2. טהור ונקי; 3. מזכיר מועצת פועלים חשובה; 4. משרי ישראל הראשונים; 6. איש רע; 7. ממצעי הקרן הקימת; 8. שוואת-בי. גיי; 9. איש מדע; 11. טטרות ערך ישראליים; 13. משחק כדור; 15. מזכיר ההסתדרות; 17. מצודתו —

		8	7	6	5	4	3	2	1
13				12		11		10	9
	18				17		16		15
						21		20	19
							23		22
			28		27			26	25
		32			31			30	29
		37		36		35		34	33
					39				38
		43		42		41			40
				47		46		45	44
					49				48

פרסי ספרי, מסדה' לפותרי תשבץ 894

שמואל דוידסון, חדרה, רחוב הרבט סמואל; צפורה זמיר, גבעתיים, סירני 32; ראובן כץ, ירושלים, קריית שמואל, בית אגמון.

פרסי ארנקי צ. בר לפותרי תשבץ 894 גיסן נתיב, תל-אביב, בלפור 57; אפרים קומרוב, נס ציונה, שיכון ציונים כלליים.